

בגדך האדום

אָנִי אוֹהֵב אֶת בְּגָדְךָ הָאֵדֶם
הוּא כָּהָה וְזוֹהָר כְּאֵבִיב
טַעֲמוֹ כְּמַכּוֹת קֶר צוֹרֵב
חַשׁ אֶת מַעֲשֵׂה הָרוּחַ
שׁוֹלֵחַ נְשִׁיקוֹת לְעוֹפּוֹת וְלִי־סָמִין יַחַד
הַבְּגָד נַעֲשֶׂה רֶךְ וְנִבּוֹךְ
נוֹתֵן לָךְ גֶּל וְטַל וְגִבָּה
בְּגָד שׁוֹכֵב
אוֹהֵב אוֹתְךָ כְּרִקּוּד רוּחַ מִתְפַּשֵּׁטת
בְּפָנַי דְּמָעוֹת שֶׁל אֲהָבָה
בְּפָנַי עֲנֵנִי פְתוּי
הַמְדְּלִיק אֶת הַלֵּילָה בְּכוֹכְבָיו לְאֲדָמָה הַזוֹהָר

עכשיו

עֲכָשׁוּ הָעֶצֶב שְׁלִי אֲתִי, כְּתִינוּק יוֹנֵק אֶת אֶצְבְּעוֹתָיו וּמִתְפַּנֵּק.
מִסְתַּכֵּל עָלַי, בּוֹהֶה בִּי אֶל תּוֹךְ עֵינַי, מְחַבֵּק אוֹתִי וְעוֹזֵב לְחַפֵּשׁ חֵבֶר אַחֵר
אֲנִי דוֹמֵעַ קֶצֶת בְּעֵת פְּרִידָה. וְשׁוֹב הוּא חוֹזֵר אֵלַי
כִּי רַק אֲתִי, בְּחִיקִי הַחֲמִים
שֹׁחֲקֵנוּ בְּאוֹתָן סִמְטָאוֹת.
נִפְלְנוּ יַחַד. בְּכִינוּ. נִפְצְעֵנוּ. דִּמְמָנוּ. קִמְמָנוּ. חִלְמָנוּ. רִבְנוּ. וּכְשֶׁפַּעַם בָּרַח לִי, נִתְקַע בִּבֶּץ
שֶׁל חֶרֶף הַיָּמִים, רַק אֲנִי חִלְצָתִי אוֹתוֹ מֵהֶבֶץ, חֲמַמְתִּי אוֹתוֹ. רִחַצְתִּי אוֹתוֹ בְּמִים
חֲמִים. סִרְקָתִי אוֹתוֹ, נָתַתִּי לוֹ אֶת בְּגָדִי... הִלְבַּשְׁתִּי אוֹתוֹ בְּמוֹ יָדִי. נִשְׁקָתִי עַל מִצְחוֹ
וְהִשְׁכַּבְתִּי אוֹתוֹ לְצַדִּי.
אֲנִי שָׁמַח כְּשֶׁהֶעֱצַב שְׁלִי אֲתִי

עריכה: אורי וייס

* עבד אלרחמן נאטור, יליד 1974, תסריטאי, מפיק, במאי, משורר ומתרגם, מתגורר ביפו. תרגם לערבית בין היתר מחזות של חנוך לוין.